

RODE LEEUWEN, sinds 1968 benaming van de Vlaamse socialisten te Brussel.

In Volksgazet van 16 oktober 1967 schreef Hendrik Fayat dat de Vlaamse minderheid in de hoofdstad haar politieke rol in het leven van de Belgische Socialistische Partij (BSP) moest kunnen spelen. In dezelfde maand waarschuwde Lode Craeybeckx voor de politieke sluipmoord waarvan enkele Vlaamse socialisten in Brussel bij de eerstkomende verkiezingen het slachtoffer dreigden te worden. Na het Vlaams Socialistisch Congres in Klemskerke bleek de splitsing van de Brusselse BSP-federatie onvermijdelijk. Het Congres keurde een resolutie goed waarin stond dat de Brusselse agglomeratie beperkt moest blijven tot de 19 gemeenten, dat de taalwetten moesten worden toegepast, dat alle Vlaamse gemeenten in Vlaamse kieskantons moesten worden ondergebracht, dat bouwgrondspeculatie in en om Brussel moest worden bestreden en dat in de hoofdstad een paritaire culturele commissie moest worden opgericht. De verklaring van H. Simonet als zou het „un phénomène irréversible” zijn dat Brussel zou worden verfranst en dat de taalwetten dat niet konden tegenhouden (november 1966), werkte onmiskenbaar de solidariteit van de Vlaamse socialisten in de hand. Toen bij de voorverkiezingen van de BSP in het Brussels kiesarrondissement bleek dat F. Gelders en H. Fayat niet konden worden gekozen, besloten de Vlaamse afdelingen dat een afzonderlijke lijst zou worden ingediend (Vilvoorde 6 maart 1968). P. Vermeylen, die nochtans door die voorverkiezingen op een verkiesbare plaats stond, aanvaardde de leiding van de senaatslijst. Het Partijbureau nam er op 7 maart 1968 akte van dat een Vlaamse en een Franstalige lijst zouden worden ingediend. Op de kamer- en senaatslijsten van de Vlaamse BSP (Rode Leeuwen) werden samen 91.162 stemmen uitgebracht, waardoor Gelders, Fayat en Vermeylen werden gekozen. Sindsdien werd de structuur van de Vlaamse BSP verstevigd. Op 11 november 1969 erkende het BSP-Bureau de federatie van de Vlaamse BSP in het kiesarrondissement-Brussel. Fayat en Vermeylen werden in de regering-Eyskens (1968-'71) respectievelijk minister van Buitenlandse Handel en van Nationale Opvoeding. De Rode Leeuwen kwamen ook afzonderlijk op bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1970 en behaalde 11.104 stemmen, maar geen zetel. Bij de parlementsverkiezingen van november 1971 behaalden de Rode Leeuwen 85.140 stemmen en in maart 1974 69.305 stemmen met telkens 1 zetel in de Kamer. Bij de

provincieraadsverkiezingen behaalden ze in 1968 33.231 stemmen en 2 zetels, in 1971 40.710 stemmen en 3 zetels en in 1974 38.113 stemmen en eveneens 3 zetels. Bij de agglomeratieverkiezingen van november 1971 bedroeg het aantal stemmen 12.566, wat 1 zetel opleverde. MARC GALLE